

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες

Πάτερ πανεύφημε σαρκός, τὰς ὁρμᾶς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὄκησας, ὡς Ἥλιος πάλαι, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον συννεύσεσι, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψῶν, ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τὴ ἀπαθεία κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὀσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμψῶν, φωστήρ ἐχρημάτισας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμπησι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπευλαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τὴ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτη σου, προστασία, καὶ γὰρ δύνασαι, οἶα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἦ Σταυροθεοδοκίον

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνωδοῦσα ἔλεγε, τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδου γλυκύτατε; ποῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ἦμῶ σὲ Σαμψῶν πίστεως θεῖοις λόγοις, Ἰωσήφ.

Ὡδήα' Ἦχος πλ. β'

Δεῦτε λαοὶ

Ἦμνοι τὴν σὴν, φαεινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὁρμήσαντι, φῶς μοὶ κατάπεμψον, παρεστῶς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη Μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τὰ πρὸς ζωὴν ὀδηγούντά σε, κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, καὶ ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω, διὸ σὲ συνελθόντες Σαμψῶν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεῖς, Ἀξιάγαστε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρόρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος, διὸ σὲ νῦν μακαρίζομεν.

Ἦφθης πτωχῶν, συμπαθεστάτη βοήθεια, καὶ ἀσθενούντων Ὅσιε, ἰατρὸς ἄριστος, καὶ καταπονουμένων ἀντίληψις, διὸ σὲ Θεὸς ἐδόξασε.

Θεοδοκίον

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Πανάμωμε, τῶν καταπονουμένων, δοξάζομεν ἀπαύστως καὶ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ γ'
Στερέωσον ἡμᾶς

Ἐλέω τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ἔλεος, ἐκτίσω καὶ τῆς φωνῆς ἐπακοῦσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θεῖον νυμφῶνα Ἀξιάγαστε.

Σαμψῶν τὸν Ἱερὸν ἀνευφημήσωμεν, Θεοῦ γὰρ μιμούμενος εὐσπλαγχνίαν, συμπαθῆς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Ἄγιος καὶ σεπτῶς τὸν θεῖον βίον σου, ἀνύσας Ἄγιοις συνηριθμήθης, καὶ μονὰς ὀσίων ἔφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Μακάριος εἶ σύ, καὶ εὖ σοὶ γέγονε, τοὺς θεῖους τηρήσαντι Πάτερ νόμους, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σώζεσθαι τὴν ποιμνὴν σου.

Θεοτοκίον

Ψυχῆς μου καὶ νοδὸς Ἄγνη ἀπέλασον, τὸ σκότος καὶ δίδου ὡς ἐν ἡμέρα, εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττοντα προστάγματα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Κτησάμενος ψυχὴν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρκεσας πτωχοῖς, δαυλιεῖ χορηγία, καὶ νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, τῶν καμάτων σου, τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων, διὰ τοῦτό σε ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Σαμψῶν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προστασία, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ρύσασθαι, πάσης θλίψεως, καὶ συμφορῶν καὶ κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἀμαρτωλῶν προστασία, τοῦ κόσμου βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὦδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε

Ὡς ἀστήρ φαεινότατος, πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμὸν ἐκ βλεφάρων σου, ἀποβαλῶν, ἠγρύπνησας καὶ πάσας, ἠδονὰς ἐκοίμισας τὰς τοῦ σώματος.

Πενομένοις ἐπήρκεσας, διὰ Χριστὸν καὶ εἴληφας τὴν ἄνω, κληρουχίαν Ὅσιε ἀγαλλόμενος.

Ἱερῶς πεπολίτευσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάκαρ θεοφόρε, καὶ τῶν αἰωνίων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, τὸ φωτεινόν, παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ ε'
Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Τὸ καθαρῶτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοί, Ὅσιε, φωτειδῆ, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου, φαιδραῖς ἐπιλάμψεσιν.

Ἐν συμπαθεῖα πολλή, τοῖς πενομένοις πλουτισμὸς γέγονας, καὶ ἰατρὸς τοῖς ἐν ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρῆιον, καθαῖρον νοσήματα.

Ἦφθης ναὸς καθαρὸς, τοῦ παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν ἰλύος, καθάρας σεαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ θεοφόρε, διὸ εὐφημούμεν σε.

Θεοτοκίον

Σὲ Παναγία Ἄγνη, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακωβ πίστεως, θείαις φωναίς, ἀνυμνολογοῦμεν, κυήσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Ὦδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, στέργων τὴν συμπάθειαν, Σαμψῶν ἀοίδιμε, καὶ ὑπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγγνα τελείω φρονήματι.

Ἐδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον Ἱερώτατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται, νοσημάτων πιστοὶ Παμμακάριστε.

Ἱερῶς σου τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὁσίων ὀσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σὲ τιμώντων θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ καθαρὸν παλάτιον, καὶ παστὰς φωτεινὴ θεία χάριτι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ὡς ἱατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῆ σοφῶ σου τὴ θεία προστρέχοντες, Σαμψῶν θεόφρον Ὅσιε, συνελθόντες σὲ ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Σ υ ν α ξ ἰ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι

- Ἐξῆγεν ὁ πρὶν ἐκ γνάθου Σαμψῶν πόμα.
- Ὁ νῦν δὲ Σαμψῶν μύρον ἐκ τάφου βρῦει.
- Εἰκάδι ἐβδομάτη Σαμψῶν θάνε, βλύσέ τε μύρα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχοι

- Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέργειν
- Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Εἰκόνας χρυσῆς

Ἰσχὺν τὸν Χριστὸν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων παμμάκαρ, βίου διέβης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος Ὅσιε, καὶ πρὸς γαληνότατον ὄρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφία πολλή, καὶ στοργὴ πνευματικὴ Πάτερ κινούμενος, οἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον, ἐν ᾧ προσφευγοντες Ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτήρ φαεινός, ἀρετῶν θείῳ φωτὶ λελαμπρυσμένος, Σαμψῶν ὠράθης καὶ κατηύγασας, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὅθεν συνελθόντες σε πίστει, μακαρίζοντες ψάλλομεν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ

τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁ πόκος ποτέ, προεδήλου τὴν ἀγνὴν Σεμνὴ γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἀμαρτίας κραυγάζοντας, Εὐλογημένη ἢ Θεόν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὦδὴ ἦ'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Γλῶσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψῶν ὕμνους, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δούλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὄφθης καὶ τῆς ἄνω, πόλεως κληρονόμος.

Ὁ καθαρῶτατός σου νοῦς, φρυκτωρίαὶς θεϊκαῖς ἠγλαϊσμένος, φωτεινόςτατος ὄφθη, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν Παμμάκαρ θείων ἐπιλάμψεων, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις θεοφόρε.

Ἰερωτάτην ἐσχηκῶς, τὴν ζωὴν πανευκλεῶς Σαμψῶν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθῶν, Ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον

Στῆσον παθῶν μου τὸ δεινόν, νὺν κλυδώνιον ἀγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντας, τοὺς ἀφειδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχεῖα Κόρη ἐπεμβαίνοντας, δυσμενεῖς ἀσάρκους, ὅπως πιστῶς ὕμνῳ σε.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ἰδοὺ ἡ μνήμη σου Πάτερ, ὡσπερ ἥλιος πάσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαιδρῶς, τοὺς ἐν αὐτῇ σὲ δοξάζοντας, ὡς θεράποντα θεῖον, Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ, βασιλείας καὶ πάντων, Ὁσίων συναριθμοῦν.

Ὡς φωταυγῆς σου ὁ βίος, ὡς μεγίστη ἡ δόξα, ὡς ὄλβιος ὁ τάφος σου Σοφέ, ἔνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥῶσιν, πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, καὶ τὴν σὴν ἐξαιτοῦσι, βοήθειαν ἐκάστοτε.

Σοῦ τὸ περιδοξόν Πάτερ, ἰατροῖον ὁ πόνοις, ἐκτίσω ἐπισκέπτεσθαι ἀεὶ, μὴ διαλίπης δεόμεθα, ἐν πολλῇ συμπαθειᾷ, ἀπαύστως προϊστάμενος ἡμῶν, καὶ κουφίζων ὀδύνας καὶ πόνους τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦλιακὰς ἀπαστράπτων, τοῖς τιμώσί σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγώγησον ἡμῶν, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωπούμεν σε.

Θεοτοκίον

Φαινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ βίου περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θεαρέστως, καὶ ὀλικῶς ἀνετέθης, ὃ Σαμψῶν τῷ Κυρίῳ, ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, παθῶν ἡμᾶς ἐκλυτροῦσθαι.

Θεοτοκίον

Τῇ κραταίᾳ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς, σὲ γὰρ κεκτῆμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Και ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία καὶ Ἀπόλυσις.